

влекли жени и дѣца по Чирпанското шосе, а нѣкои по Карабунарското. Сѫщо и войската се отправила къмъ Карабуваръ, за гдѣто били покарани и събранитѣ въ женския лагеръ българки, тѣй щото въ града никой неостаналъ, освѣнъ скрититѣ по тавани, изби, нуждници, кюпове и по разни дупки нѣколицина българи, които на 23-ї сутренята единъ по единъ починали да излизатъ. Свящ. Стайо, Генчо Кирчовъ и други мноzilla изъ кладенците се изижкали; свящ. Русе, Коле Боевъ, Димо, Дончо, жени и дѣца отъ горѣщите изби се избавили; Хр. Р. Джанжровъ и онѣзи които се слагали между мъртвите трупове, отъ вонята имъ поотдихнали и, като се събрали около 300 д. отъ всичките махали, натоварили 7 магаренца съ хлѣбъ, вино, ракия, потеглили за Мѣглишъ мънастиръ, който билъ пъленъ съ бѣжанци. При тръгването имъ изъ града, наїхрили на улицата 8-годишното дѣте Стефанъ Ганевъ и взели го съ себе. Майка му оставила въ него златенъ пръстенъ, елмази, пари и казала му, който го наїхри, съ тѣхъ да го отгледа. Дѣтето било заведено въ Мѣглишъ и предадено на майка му. А пакъ Таша Момчева, която еднакво милѣяла за дѣтето си и паритѣ, въ трудно положение била поставена. Тя имала едно 3—4 годишно дѣте, на име Жельо и досла тяжъкъ товаръ отъ бѣли парици. Когато потеглила да избѣгне изъ града, наїхнала дѣтето и паритѣ, обаче, дѣвѣтѣ не се носили. Дѣтето мило, не ѝ се оставя, нѣ и паритѣ мили. Най-послѣ рѣшила да остави дѣтето, понеже като млада, съ дѣте иѣла да се сдобие, нѣ паритѣ мѣжно се печелили. Тя оставила дѣтето на улицата, нагрѣбила се съ паригѣ, тръгнала и дѣтето почнало да вика: „мамо! мамо! вземи ме, гдѣ ме оставишъ“. Тана се повръща, взема и него въ ръцѣ, товара тяжъкъ, не се върви, оставя паритѣ, нѣ умѣтъ ѝ въ тѣхъ. Пакъ се повръща . . . а хората около нея крачатъ напрѣдъ, бѣгатъ и никой не обрѣща внимание на паритѣ ѝ.

На 29-ї Юлий Димо се завѣрналъ съ двама другари въ града, заровилъ убититѣ си братя Стояна и Русе, майка си Злата, зета си Михаила Трифоновъ и пакъ заминjли за Мѣглишъ.

На 1-ї Авг. се завѣрналъ въ града и свящ. Стайо да прибере дѣщера си Мина която била родила. Тогава той на мѣръ здрави кѫща само по крайщата а въ средата на града и чаршията исцѣло били изгорѣли. Улиците, кѫщата и избитите били пълни съ мъргви тѣла, нѣкои раздръпани отъ кучетата и